

ISSN 2544-5898

 **OŚRODEK SPRAW
AZJATYCKICH**
Uniwersytet Łódzki

MARZEC 2026

MONITOR CHIŃSKI

„Monitor chiński” analizuje i komentuje bieżącą sytuację polityczną, gospodarczą i społeczną w Chińskiej Republice Ludowej ze szczególnym uwzględnieniem działań rządu oraz dyplomacji rządowej i partyjnej.

MGR JOANNA NAWROTKIEWICZ

OŚRODEK SPRAW AZJATYCKICH
UNIwersYTET ŁÓDZKI

MONITOR CHIŃSKI

MARZEC 2026

DWIE SESJE – STABILIZACJA I DĄŻENIE DO CELU

W marcu 2026 roku najważniejszym wydarzeniem politycznym były doroczne „dwie sesje” – posiedzenia Ogólnochińskiego Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych (OZPL) i Ludowej Politycznej Konferencji Konsultatywnej (LPKK) – a także towarzyszące im wydarzenia, m.in. konferencja prasowa ministra spraw zagranicznych Wang Yi. Sygnały polityczne płynące z tej konferencji, ale, co ważniejsze, z raportu prac rządu premiera Li Qianga czy XV Planu Pięcioletniego sugerują dążenia do ustabilizowania sytuacji wewnętrznej i zewnętrznej – nie wprowadzając w tych strategiach większych zmian – z wyraźnym celem nastawionym na technologiczny „rozwój wysokiej jakości”.

I. DZIAŁANIA RZĄDOWE

1 marca: Ministerstwo Rozwoju Zasobów Ludzkich i Zabezpieczenia Społecznego ChRL ogłosiło, że w ramach akcji „Wiosennego Wiatorku” (春风行动 *Chun feng xingdong*) od stycznia do końca lutego 2026 roku zorganizowano ok. 22 tysięcy wydarzeń rekrutacyjnych, oferując ponad 13 milionów stanowisk pracy. Inicjatywa, realizowana przez dziewięć resortów, koncentruje się na aktywizacji pracowników z obszarów wiejskich oraz grup defaworyzowanych, co wpisuje się w szerszą strategię stabilizacji rynku pracy. W marcu 2026 roku odbyło się wiele podobnych wydarzeń, np. pekińskie wiosenne targi pracy z udziałem ponad 480 przedsiębiorstw oferujących dziesiątki tysięcy stanowisk pracy.

1 marca: Związek Młodzieży Komunistycznej uruchomił nabór do programu wolontariatu dla absolwentów uczelni na 2026 rok. Planowany nabór na objąć ok. 60 tysięcy osób, z których znakomita większość - ponad 90% - trafi do pracy na poziomie gmin i wsi, w tym w Sinciangu i Tybecie. Program wspomaga redystrybucję kapitału ludzkiego do regionów peryferyjnych, także obecność Hanów tamże, oraz wzmacnia obecność państwa i struktur partyjnych na poziomie lokalnym.

2 marca: Władze centralne ogłosiły pierwszy krajowy system standardów dla robotów humanoidalnych i tzw. ucieleśnionej sztucznej inteligencji

(embodied AI). Dokument obejmuje szeroki zakres łańcucha przemysłowego od poszczególnych komponentów po zastosowanie i kwestie bezpieczeństwa. Nowy system ma na celu przyspieszenie standaryzacji oraz komercjalizacji sektora, który Pekin postrzega jako kluczowy dla rozwoju „nowych sił wytwórczych” i przewagi technologicznej.

4-12 marca: W Pekinie odbyły się coroczne obrady Ogólnochińskiego Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych i Ludowej Politycznej Konferencji Konsultatywnej Chin (tzw. dwie sesje). W trakcie wydarzenia m.in. zatwierdzono sprawozdanie z prac rządu premiera Li Qianga, budżet na 2026 rok oraz XV Plan Pięcioletni na lata 2026–2030. Priorytety obejmują utrzymanie wzrostu gospodarczego na poziomie 4,5-5% czy rozwój „nowych sił wytwórczych” w kierunku samowystarczalności technologicznej. Przyjęto także Kodeks ekologiczny i środowiskowy, ustawę o promocji jedności etnicznej oraz ustawę o planowaniu rozwoju.

15 marca: Zaproponowany przez Chiny standard testowania protokołów bezpieczeństwa internetu rzeczy (TRAIS-P TEST) został uznany za międzynarodową normę przez Międzynarodową Organizację Normalizacyjną (ISO) i Międzynarodową Komisję Elektrotechniczną (IEC). Standard uzupełnia wcześniejsze chińskie rozwiązania w zakresie bezpieczeństwa RFID i NFC, mając tworzyć spójny system obejmujący zarówno specyfikacje techniczne, jak i metody testowania bezpieczeństwa. Działanie można odczytywać jako element długofalowej strategii Pekinu polegającej na internacjonalizacji własnych technologii i wzmacnianiu wpływu w globalnym zarządzaniu cyberbezpieczeństwem.

21 marca: W Hangzhou (prowincja Zhejiang) odbyła się inauguracja Centrum Współpracy Specjalnych Stref Ekonomicznych BRICS. Ośrodek ma pełnić funkcję platformy koordynacji współpracy gospodarczej – obejmując m.in. promocję inwestycji, rozwój handlu, publikację raportów oraz organizację dialogów przy okazji międzynarodowych targów.

22 marca: Władze centralne opublikowały „Regulacje o integralności kierownictwa przedsiębiorstw państwowych”. Dokument wzmacnia kontrolę partyjną nad tymi jednostkami i rozszerza katalog zakazanych praktyk (m.in. „nadużycia decyzyjne”, konflikty interesów, operacje finansowe dla prywatnych korzyści), wpisując się w dalsze uszczelnianie kontroli władzy centralnej nad sektorem państwowym.

23–24 marca: W Pekinie odbyło się coroczne *China Development Forum*. W wydarzeniu udział wzięli m.in. Li Qiang, przedstawiciele chińskiego rządu oraz

reprezentanci, wśród nich także dyrektorzy wykonawczy, ponad 90 globalnych korporacji, takich jak Apple, Volkswagen czy Samsung. Forum sygnalizuje próbę wzmocnienia zaufania inwestorów.

25-29 marca: W Pekinie odbyło się coroczne technologiczne Forum Zhongguangcun pod tytułem "Pełna integracja technologicznej i przemysłowej innowacji". W wydarzeniu wzięli udział przedstawiciele ponad 100 państw i regionów. W trakcie forum chińscy przedsiębiorcy zaprezentowali nowe technologie z zakresu cyfrowej interakcji, inteligentnych urządzeń oraz technologii codziennego użytku.

KOMENTARZ

W marcu 2026 roku w Pekinie odbyły się tzw. dwie sesje – coroczne, równoległe posiedzenia Ogólnochińskiego Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych (OZPL) i Ludowej Politycznej Konferencji Konsultatywnej Chin. Choć formalnie jest to najważniejszy moment w chińskim kalendarzu politycznym, podczas którego OZPL uzgadnia i uchwała kluczowe dokumenty, de facto wszystkie decyzje polityczne zapadają wcześniej na poziomie kierownictwa partyjnego. Znaczenie „dwóch sesji” dla zewnętrznych obserwatorów polega zatem przede wszystkim na sygnalizowaniu politycznych priorytetów przez władze ChRL. Tegoroczne posiedzenie miało dodatkowe znaczenie, ponieważ zatwierdziło także XV Plan Pięcioletni na lata 2026-2030, który podkreślił cele nowych technologii i modernizacji tradycyjnych sektorów (zwłaszcza przemysłu ciężkiego) dla wzrostu gospodarczego czy samowystarczalności technologicznej dla bezpieczeństwa. Narracja wokół tych wydarzeń sugeruje, że chińskie władze skupiają się raczej na kontynuowaniu dotychczasowej polityki oraz rozwiązywaniu problemów strukturalnych i długoterminowych niż na ogłaszaniu nowych inicjatyw.

Jak co roku, jednym z najważniejszych wystąpień w ramach „dwóch sesji” było wystąpienie premiera Li Qianga i przedstawione przez niego sprawozdanie z działalności rządu, a także wyznaczenie dalszych kierunków politycznych. Z perspektywy gospodarczej utrzymanie oficjalnego celu wzrostu gospodarczego na poziomie 4,5-5% - po raz pierwszy wyznaczony wzrost nastąpił w „widełkach” - i brak zapowiedzi szerokiego pakietu stymulacyjnego wskazują, że Pekin nie zamierza stymulować jego przyspieszenia za wszelką cenę. Władze kładą nacisk

na unikanie poważnych zakłóceń – zwłaszcza tych związanych z zadłużeniem lub sektorem nieruchomości. Jednocześnie równoległe decyzje takie jak najwolniejszy od 2021 roku wzrost wydatków na obronność – o 7% w stosunku do poprzedniego roku – wskazują na zaostrzenie polityki budżetowej.

Raport wskazuje także na znane priorytety takie jak „rozwój wysokiej jakości”, a także „większą samowystarczalność i wzmocnienie pozycji w dziedzinie nauki i technologii”. Odzwierciedla to uchwalony przez OZPL budżet na kolejny rok i cele wyznaczone w nowym planie pięcioletnim – chińskie wydatki na naukę i technologię mają wzrosnąć o 10%, a wydatki na badania i rozwój – o ok. 7%. Warto jednak dodać, że w porównaniu z poprzednim planem pięcioletnim obszar R&D to spadek o nieco ponad dwa punkty procentowe. Największym zainteresowaniem władz cieszy się infrastruktura obliczeniowa, technologie zaawansowane, w tym kwantowe i 6G, a także sztuczna inteligencja. Na wyróżnienie zasługuje zwłaszcza ta ostatnia; raport podkreśla rolę Inicjatywy AI+, która ma na celu wdrażanie tej technologii w kluczowych sektorach. Sztuczna inteligencja ma także zostać wykorzystana do budowy cyfrowego zarządzania w obszarach rządowych. Na znaczeniu zyskuje również biomedycyna, która została określona mianem „nowej branży filarowej”. W celu jej rozwoju szerszy dostęp do chińskiego rynku mają zyskać zagraniczne przedsiębiorstwa, czego zwiastuny pojawiały się już wcześniej, np. w trakcie wizyty irlandzkiego taoiseacha Michaela Martina w ChRL w styczniu 2026 roku.

W porównaniu do wskazanych obszarów polityka społeczna pozostaje wyraźnie drugorzędna. Proponowane rozwiązania – w obszarze zatrudnienia czy usług publicznych – mają głównie stabilizować sytuację w warunkach presji demograficznej i kryzysu na rynku pracy. Nieco więcej uwagi zostało poświęcone kwestii rozwoju obszarów wiejskich, którą raport określa kluczowym priorytetem; wskazuje się tu na potrzebę badań i rozwoju, walki z ubóstwem czy podnoszenia kwalifikacji mieszkańców. Równoległe przyjmowane rozwiązania instytucjonalne, takie jak ustawa o jedności etnicznej i rozwoju, wpisują się w logikę dalszej centralizacji i standaryzacji zarządzania.

II. DYPLMACJA RZĄDOWA

1 marca: Minister spraw zagranicznych Wang Yi przeprowadził rozmowę telefoniczną ze swoim rosyjskim odpowiednikiem Siergiejem Ławrowem na temat sytuacji wokół Iranu i napięć w Zatoce Perskiej. Rozmowa miała

miejsce krótko po wybuchu wojny i najprawdopodobniej służyła koordynacji obu państw, potwierdzając ich bliskie relacje. Pekin potępił działania USA i Izraela jako naruszenie prawa międzynarodowego i wezwał do deeskalacji sytuacji oraz podjęcia negocjacji, a Moskwa zadeklarowała zbieżność postaw i gotowość do koordynacji działań na forum ONZ i SzOW.

6 marca: Ministerstwo Handlu ChRL skrytykowało projekt unijnego Aktu w sprawie przyspieszenia rozwoju przemysłu (*Industrial Accelerator Act*). Chińskie władze uznały planowane ograniczenia dla inwestycji zagranicznych w sektorach strategicznych za dyskryminacyjne i potencjalnie sprzeczne z zasadami Światowej Organizacji Handlu. Pekin zapowiedział monitorowanie unijnego procesu legislacyjnego i obronę interesów swoich przedsiębiorstw, sygnalizując narastające napięcia wokół nowego kierunku europejskiej polityki przemysłowej.

7-14 marca: Specjalny wysłannik MSZ ds. Afganistanu Yue Xiaoyong odbył wizyty w Afganistanie i Pakistanie, prowadząc dyplomację wahadłową w celu złagodzenia napięć pomiędzy oboma państwami. Według pakistańskich źródeł – państwa utrzymującego przyjazne kontakty z Pekinem – chińska mediacja „wsparta przekazem” Xi Jinpinga przyczyniła się do ograniczenia eskalacji najpoważniejszych starć od czasu powrotu talibów do władzy w 2021 roku. Mimo tych działań, wskazujących na nieustanne ambicje Pekinu w obszarze międzynarodowej mediacji, konflikt nadal trwa.

8-18 marca: Specjalny wysłannik ds. Bliskiego Wschodu Zhai Jun prowadził intensywne konsultacje osobiste i telefoniczne m.in. w Arabii Saudyjskiej, Bahrajnie, Kuwejcie, Katarze czy Radzie Współpracy Zatoki Perskiej koncentrując się na deeskalacji napięć w regionie. Wcześniej podobne rozmowy telefoniczne prowadził także Wang Yi, włączając w to konwersację z ministrem spraw zagranicznych Iranu Abbasem Araghchim, po której Iran ogłosił możliwość przepływu cieśniną Ormuz dla „przyjaznych” statków. Aktywność ta odzwierciedla próbę wzmocnienia roli Chin w regionie, także w kontekście wcześniej wspomnianych międzynarodowych ambicji.

9 marca: W ramach „dwóch sesji” Wang Yi odbył doroczną konferencję prasową, prezentując chińską wizję polityki zagranicznej. W trakcie 80 minut minister odpowiedział na wcześniej zaakceptowane 30 pytań dziennikarzy, opowiadając o stanowisku Chin wobec poszczególnych regionów, włączając USA, Europę czy Rosję.

15-17 marca: Wang Yi przeprowadził rozmowy z kierownictwem Wietnamu w trakcie jego wizyty w ChRL. Wang spotkał się m.in. z sekretarzem

generalnym To Lamem i premierem Phạm Minh Chínhem. W ramach wizyty odbyło się także pierwsze posiedzenie mechanizmu dialogu strategicznego „3+3” z udziałem Wang Xiaohonga i ministra obrony narodowej Dong Juna po stronie chińskiej oraz z ministrem spraw zagranicznych Le Hoai Trungem po stronie wietnamskiej. Wang Yi współprzewodniczył również 17. posiedzeniu komitetu sterującego współpracą z Bui Thanh Sonem. W trakcie spotkań strony podkreśliły znaczenie „społeczności wspólnego losu”, pogłębiania koordynacji w obszarze rozwoju i bezpieczeństwa oraz dalszej instytucjonalizacji dialogu. W wymiarze praktycznym zapowiedziano intensyfikację współpracy gospodarczej i wielostronnej.

23 marca: Wang Yi spotkał się z doradcą ds. bezpieczeństwa premiera Wielkiej Brytanii Jonathanem Powellem. Strona chińska zaakcentowała potrzebę stabilnych i długoterminowych relacji dwustronnych po wizycie premiera Keira Starmera w Chinach. Rozmowy objęły także kwestie Iranu i Ukrainy; Pekin podkreślił konieczność rozwiązań politycznych i sprzeciw wobec eskalacji napięć.

23 marca: Wang Yi uczestniczył w uroczystości obchodów dziesięciolecia Mechanizmu Współpracy Lancang-Mekong. Minister podkreślił rozwój formatu jako narzędzia integracji regionalnej i wzrostu handlu o ponad 500 mld dolarów. Inicjatywa ma rozwijać się w kolejnych obszarach, koncentrując się na infrastrukturze, transformacji energetycznej czy bezpieczeństwie. Format wzmacnia wpływy Chin w Azji Południowo-Wschodniej.

26 marca: Przewodniczący OZPL Zhao Leji wziął udział w tegorocznym Forum Boao w Hainanie. Boao jest przez media często określane mianem „azjatyckiego Davos” – w tym roku w wydarzeniu uczestniczyło ponad 1600 przedstawicieli rządów, biznesu czy think tanków. W swoim wystąpieniu Zhao podkreślił 25-lecie forum, Globalne Inicjatywy Xi Jinpinga czy potrzebę budowy wspólnej przyszłości i porzucenia „polityki siły”.

30 marca: Wicepremier Ding Xuexiang uczestniczył w konferencji założycielskiej Światowej Organizacji Danych (*World Data Organization*) w Pekinie. W trakcie przemówienia Ding wskazał, że powstanie tej instytucji podąża za światowymi trendami technologicznymi i pogłębia międzynarodową współpracę w zakresie zarządzania danymi. Do nowej organizacji miało przyłączyć się 200 jednostek z 40 państw – uniwersytety, think tanki czy przedsiębiorstwa.

KOMENTARZ

Minister spraw zagranicznych Wang Yi odbył doroczną konferencję prasową na temat chińskiej polityki zagranicznej w ramach „dwóch sesji”.

Konferencja jest ściśle zaplanowanym wydarzeniem, podczas którego Wang odpowiada na zaakceptowane wcześniej pytania chińskich i zagranicznych dziennikarzy, w dość wyczerpujący sposób przedstawiając chińską wizję stosunków międzynarodowych i jej stanowisko w kluczowych kwestiach. Tegoroczna konferencja trwała osiemdziesiąt minut i objęła trzydzieści pytań.

Wśród wielu interesujących wątków na szczególną uwagę zasługują relacje z Rosją, USA i Europą. Chińsko-rosyjskie partnerstwo opisano jako „solidne jak skała” i odporne na „wszelkie przeciwności”. Jest to znacząca ewolucja od zeszłorocznej konferencji prasowej, kiedy to określono je „jedynie” jako „stałą w burzliwym świecie”. Co więcej, w 2025 roku relacje były „pionierskim wysiłkiem” w tworzeniu nowego modelu stosunków pomiędzy dużymi państwami, a obecnie „wyznaczają kierunek” i „uosabiają istotę nowego typu stosunków międzynarodowych”.

W trakcie konferencji prasowej USA były przedstawiane w sposób bardziej wyważony i pragmatyczny, co wyraźnie kontrastuje z ostrzejszą retoryką z 2025 roku, potwierdzając próbę łagodzenia napięć bilateralnych. Wcześniejsza narracja skupiała się na unilateralizmie, cłach i krytyce amerykańskiego systemu; w tym roku Wang co prawda mówił o konkurencji strukturalnej, ale na pierwszy plan wysuwały się motywy współistnienia i zarządzania ryzykiem. Koncepcja, że „żadna ze stron nie może zmienić drugiej”, w połączeniu z odniesieniami do konstruktywnego zaangażowania na szczycie głów państw, podkreśla próbę stabilizacji stosunków. Jednocześnie Chiny wyraźnie odrzucają model G2, podkreślając, że sprawy globalne nie mogą być zarządzane wyłącznie przez wielkie mocarstwa – co współgra z szerszą polityką tworzenia pozytywnego wizerunku ChRL np. wobec państw tzw. Globalnego Południa.

Również w przypadku Europy chińska narracja jest bardziej koncyliacyjna w porównaniu z poprzednim rokiem. Podczas gdy wcześniejsza retoryka skupiała się na napięciach i konieczności rozwiązywania sporów, podczas ostatniej konferencji podkreślano przede wszystkim komplementarność gospodarek,

współzależność i wzajemne korzyści. Nie brakowało także komplementów – Wang przedstawiał Europę chociażby jako „ważną siłę u podstaw stabilności porządku międzynarodowego”. Chiny przedstawiają więzi gospodarcze jako czynniki stabilizujące stosunki bilateralne, pośrednio zachęcając Europę do odejścia od bardziej asertywnej polityki protekcjonistycznej (jak to miało miejsce chociażby w kwestii ceł na chińskie samochody elektryczne) i pogłębienia zaangażowania europejskich przedsiębiorstw na chińskim rynku. Dodatkowo Wang ostrzegł, aby Europa miała „właściwy obraz Chin”, bo to państwo jest dla nich partnerem, a nie rywalem. Sugeruje to postrzeganie Europy jako podmiotu, który w kontekście transatlantycznej niepewności „można przekonać”, zwłaszcza do pragmatycznej współpracy.

III. DYPLMACJA PARTYJNA

3 marca: Wicedyrektor Międzynarodowego Łączności Międzynarodowej KPCh Ma Hui spotkał się z delegacją burmistrzów związanych z Hiszpańską Partią Ludową. Rozmowy dotyczyły współpracy na poziomie lokalnym i międzypartyjnym oraz możliwości rozszerzenia relacji gospodarczych, w szczególności w obszarach innowacji technologicznych, inwestycji przemysłowych i transformacji energetycznej.

4 marca: Dyrektor Wydziału Łączności Międzynarodowej KPCh Liu Haixing spotkał się z delegacją Republikańskiej Partii Chile. Strony podkreśliły znaczenie relacji partyjnych jako instrumentu wspierającego rozwój partnerstwa strategicznego oraz wskazały na potencjał pogłębienia współpracy gospodarczej, akademickiej i eksperckiej.

4 marca: Ma Hui przeprowadził rozmowy z sekretarzem generalnym belgijskiego ministerstwa spraw zagranicznych. W trakcie spotkania podkreślono rolę dialogu pomiędzy partiami politycznymi w stabilizowaniu relacji dwustronnych oraz stosunków Chiny-Unia Europejska.

6 marca: Wicedyrektor Wydziału Łączności Międzynarodowej KPCh Lu Kang spotkał się w Pekinie z ambasadorami państw Pacyfiku, w tym Fidżi, Papui-Nowej Gwinei i Wysp Salomona. Rozmowy dotyczyły pogłębiania współpracy politycznej i gospodarczej oraz rozwijania kontaktów pomiędzy partiami politycznymi Chin i państw regionu.

8-10 marca: Lu Kang przewodniczył delegacji KPCh do Szwecji. Na miejscu odbył spotkania z przedstawicielami rządu, partii politycznych oraz środowisk

eksperckich, w trakcie których poruszono kwestie gospodarcze, relacje Chiny-UE oraz możliwości pogłębienia współpracy w kontekście XV Planu Pięcioletniego.

10-13 marca: Lu Kang przewodniczył delegacji KPCh do Kanady. Grupa spotkała się m.in. z byłym premierem Jeanem Chrétienem, współprzewodniczącą kanadyjsko-chińskiej grupy parlamentarnej Ginette Gignac czy sekretarzem parlamentarnym premiera Paulem Bouysem. Delegacja prowadziła również rozmowy z przedstawicielami środowisk eksperckich i biznesowych. Lu Kang podkreślił, że niedawna wizyta premiera Kanady w Chinach wyznaczyła „strategiczne kierunki” dalszego rozwoju relacji dwustronnych. Niedługo potem, 16 marca strona kanadyjska odwzajemniła wizytę; przewodniczący chińsko-kanadyjskiej grupy parlamentarnej, posłanka Zoe Royer i senator Clément Gignac odbyli swoją coroczną wizytę w ChRL.

12 marca: Wydział Łączności Międzynarodowej KPCh zorganizował forum „Młodzież państw sąsiednich wobec KPCh”. W wydarzeniu uczestniczyło blisko 100 osób – „liderzy młodzieży”, przedstawiciele mediów i think tanków oraz zagraniczni studenci studiujący w ChRL z 15 państw Azji Południowej i Południowo-Wschodniej, m.in. Indii, Pakistanu, Nepalu, Sri Lanki, Malezji, Indonezji i Tajlandii. Udział wzięli także reprezentanci chińskich instytucji rządowych i przedsiębiorstw technologicznych. W wystąpieniach podkreślano rolę młodego pokolenia jako przyszłych „ambasadorów” wizerunku Chin i KPCh, promotorów współpracy regionalnej oraz strażników stabilności i pokoju w Azji.

Na marginesie forum Liu Haixing spotkał się z Ibrahimem Waheedem, ministrem ds. młodzieży, informacji i sztuki Malediwów. Strony omówiły rozwój współpracy pomiędzy KPCh a malediwijskimi partiami politycznymi oraz możliwości pogłębienia relacji dwustronnych poprzez koordynację polityk rozwojowych, wymiany społeczne (m.in. młodzieżowe, medialne i „kobietce”) oraz współpracę wielostronną. Waheed podkreślił znaczenie chińskiego wsparcia dla rozwoju społeczno-gospodarczego Malediwów, wskazując m.in. na finansowane przez Chińczyków projekty infrastrukturalne takie jak „Most Przyjaźni Chińsko-Malediwijskiej” (most Sinamalé).

18 marca: Lu Kang spotkał się z sekretarzem generalnym norweskiego ministra spraw zagranicznych Torgeirem Larsenem. Strona chińska podkreśliła stabilny rozwój relacji i znaczenie współpracy pragmatycznej, wskazując jednocześnie na XV Plan Pięcioletni jako nowe ramy dla jej pogłębienia – zwłaszcza w obszarze innowacji i transformacji energetycznej. Lu wskazał także na rolę dialogu politycznego (w tym partyjnego) jako instrumentu zarządzania relacjami i koordynacji stanowisk wobec globalnych wyzwań.

22 marca: Wicepremier He Lifeng spotkał się w Pekinie z delegacją US-China Business Council. He podkreślił znaczenie relacji gospodarczych z Waszyngtonem i zachęcił amerykańskich przedsiębiorców do zwiększenia zaangażowania na rynku chińskim.

23 marca: Liu Haixing spotkał się z Teo Chee Heanem, przewodniczącym singapurskiego przedsiębiorstwa Temasek Holdings. Rozmowy koncentrowały się na perspektywach współpracy gospodarczej w kontekście rozpoczęcia XV Planu Pięcioletniego, który – według strony chińskiej – ma generować nowe możliwości dla partnerów zagranicznych. W trakcie spotkania podkreślono znaczenie kanałów partyjnych w uzupełnianiu współpracy ekonomicznej.

24 marca: Liu Haixing spotkał się w Pekinie z delegacją Komunistycznej Partii Federacji Rosyjskiej pod przewodnictwem Marii Drobot. Obie strony podkreśliły wysoki poziom relacji chińsko-rosyjskich opartych na „strategicznej autonomii” i zaufaniu politycznym, wskazując na rosnące znaczenie kanałów partyjnych jako integralnego elementu relacji dwustronnych. Rozmowy dotyczyły intensyfikacji wymiany ideologicznej i organizacyjnej, współpracy w obszarach społecznych (młodzież, media, poziom lokalny) oraz koordynacji w ramach forów międzynarodowych partii politycznych. Spotkanie potwierdza rolę dyplomacji partyjnej jako narzędzia pogłębiania relacji z Rosją, wykraczającego poza klasyczne instrumenty dyplomacji państwowej.

27 marca: Liu Haixing spotkał się z polskim ambasadorem w Chinach Jakubem Kumochem. Liu wskazał na solidne podstawy polityczne relacji bilateralnej, żywe relacje gospodarcze czy bliskie wymiany kulturalne, a jednocześnie na rolę dyplomacji partyjnej w dialogu i pogłębianiu relacji, zwłaszcza w kontekście rozwoju stosunków bilateralnych i unijnych. Kumoch zadeklarował chęć współpracy z Wydziałem Łączności Międzynarodowej w celu promocji rozwoju wzajemnych relacji.

KOMENTARZ

W połowie marca 2026 roku wicedyrektor Wydziału Łączności Międzynarodowej Lu Kang przewodniczył delegacji KPCh do Kanady. Grupa odbyła spotkania z wieloma politykami, w tym z byłym premierem Jeanem Chrétienem, członkami chińsko-kanadyjskiej grupy parlamentarnej, urzędnikami kancelarii premiera i ministerstwa spraw zagranicznych, a także

ekspertami ośrodków analitycznych i przedstawicielami świata biznesu. Wizyta skupiała się na wzmocnieniu dialogu, zaufania politycznego i praktycznej współpracy pomiędzy stronami. Strona chińska opowiedziała o celach gospodarczych w ramach XV Planu Pięcioletniego oraz zaangażowaniu w „otwartą współpracę i wzajemne korzyści”. Obie strony podkreśliły możliwości rozszerzenia wspólnych działań w obszarach takich jak handel, inwestycje, czysta energia, sztuczna inteligencja, finanse oraz wymiana międzyludzka.

Wizyta delegacji odbyła się w kontekście stopniowego ocieplenia stosunków dwustronnych po kilku latach poważnych napięć. Stosunki chińsko-kanadyjskie uległy gwałtownemu pogorszeniu, gdy w 2018 roku władze kanadyjskie wydały wniosek ekstradycyjny USA aresztowały dyrektora finansową Huawei Meng Wanzhou, co spowodowało zatrzymanie w odwecie dwóch kanadyjskich obywateli w Chinach. Sytuacja znacząco pogorszyła stosunki bilateralne; jednak ostatnie wydarzenia polityczne wskazują na próby zresetowania tych relacji. Stycziowa wizyta premiera Marka Carneya w ChRL była pierwszą tego typu podróżą kanadyjskiego przywódcy od 2017 roku i zaowocowała deklaracjami o budowaniu „nowego rodzaju partnerstwa strategicznego”, co sugeruje ostrożne zbliżenie po latach dyplomatycznego oddalenia.

Z punktu widzenia Ottawy zbliżenie to nie polega na drastycznej zmianie polityki wobec ChRL, ale na dostosowaniu kanadyjskiej polityki zagranicznej do zmieniającej się sytuacji międzynarodowej. Premier Mark Carney przedstawił współpracę z Chinami jako część szerszej strategii mającej na celu dywersyfikację partnerstw gospodarczych Kanady i zmniejszenie nadmiernej zależności od USA, których polityka handlowa stała się coraz bardziej nieprzewidywalna. Wizyta w Pekinie przyniosła konkretne rezultaty – w tym nowe ramy partnerstwa strategicznego, plan działania w zakresie współpracy gospodarczej oraz wstępny postęp w spornych kwestiach handlowych takich jak pojazdy elektryczne i rzepak – przy jednoczesnym ożywieniu mechanizmów dialogu instytucjonalnego. Co istotne, kanadyjscy urzędnicy podkreślają, że partnerstwo to odzwierciedla podejście oparte na „zmiennej geometrii”: współpraca ma przebiegać selektywnie w obszarach wspólnego zainteresowania takich jak rolnictwo, energia czy klimat, przy jednoczesnym utrzymaniu wyraźnych granic w wrażliwych sektorach takich jak zaawansowane technologie czy bezpieczeństwo narodowe.

Rola Lu Kanga w tej wizycie zasługuje na uwagę, biorąc pod uwagę jego wcześniejsze zaangażowanie w kształtowanie stosunków dwustronnych. W 2020

roku, pełniąc funkcję dyrektora generalnego Departamentu ds. Ameryki Północnej i Oceanii w chińskim ministerstwie spraw zagranicznych, Lu publicznie powiązał pogorszenie stosunków chińsko-kanadyjskich z szerszą dynamiką rywalizacji pomiędzy Waszyngtonem a Pekinem. Twierdził wówczas, że sprawa Meng Wanzhou postawiła Kanadę w centrum strategicznej rywalizacji pomiędzy dwoma państwami i ostrzegł, że Ottawa powinna unikać angażowania się w politykę wynikającą z presji USA na Chiny. Takie ujęcie przedstawiało Kanadyjczyków jako bezpodmiotowego gracza, co nie spotkało się z ich przychylnością.

Z tej perspektywy obecne działania Pekinu wskazują na spójną logikę strategiczną. W sytuacji, gdy Kanada boryka się z rosnącą niepewnością w stosunkach gospodarczych ze Stanami Zjednoczonymi i dąży do dywersyfikacji partnerów handlowych, Chiny prezentują się jako alternatywny partner gospodarczy, jednocześnie zachęcając do większej autonomii politycznej względem Waszyngtonu. Kontynuacji tej polityki dowodzi również rozmowa telefoniczna Wanga Yi z minister spraw zagranicznych Anitą Anand na koniec marca 2026 roku. Chińska strategia pragmatycznej współpracy wobec nieprzewidywalności Waszyngtonu jest w coraz większym stopniu stosowana również wobec partnerów europejskich i powinna być przedmiotem zainteresowania decydentów.

**OŚRODEK SPRAW
AZJATYCKICH**
Uniwersytet Łódzki

RAPORTY OPINIE DORADZTWO

PIERWSZY W POLSCE UNIWERSYTECKI
THINK-TANK

DORADZTWO POLITYCZNE I BIZNESOWE

ZESPÓŁ Z PRAKTYKĄ W AZJI

www.osa.uni.lodz.pl

